

saa velvillig Overvejelse som muligt og se paa en eller anden Maade at faa Spørgsmaalet løst. Der kan jo stilles et Ændringsforslag, og saaledes kan Sagen komme ind paa Finansloven. Hvis der bare kommer et Forslag paa selve Finanslovsforslaget, tror jeg, at ingen her i denne Sal vil stemme derimod.

Dernæst skal jeg gaa over til nogle enkelte andre Spørgsmaal, som jeg har tænkt at gøre nogle Bemærkninger om. Der er den saakaldte Uddeling af Tantieme til Jernbanefunktionærerne, om hvilken der har været rejst en meget stærk Storm og været hvirvlet meget Støv op trindt omkring i Landet. Navnlig har jo den socialdemokratiske Presse rettet en hel Del Kritik baade mod Trafikministeren og imod Generaldirektøren, i det hele taget mod den højere Ledelse. Man har søgt at lave et stort Agitationsnummer ud af denne Uddeling. Man har sagt: Der kunne I se, saadan er Venstres Minister, han mener, at de laveste lønnede skulle have 5 pCt. og de højest lønnede 40 pCt. osv. ved denne Fordeling. Nu skal jeg ikke videre komme ind paa, om Fordelingen af dette Overskud er heldig eller uheldig, om den er retfærdig eller uretfærdig, men jeg vil kun meget bestemt hævde, at de ¹⁶/₁₉ af al den Kritik, som man har ladet regne ned baade over Trafikministeren og Generaldirektøren og den højere Ledelse i det hele, gaar langt over Hovedet paa de Herrer og falder ned paa vore egne syndige Hoveder her i Folketinget alle til Hobe, den falder paa alle os, som ere Medlemmer af Tinget, de Herrer Socialdemokrater medindbefattede. Sagen er nemlig den, at alle vi, der vare i Rigsdagen, dengang Loven om Statsbanernes Ordning vedtoges, have været med, og i denne Lovs § 28 er denne Fordeling slaaet saa fast, at der ikke kan rokkes derved, inden der bliver vedtaget noget nyt. Den højtærede Minister vil ikke uden at gribe til Provisorier kunne gøre Forandring i den gældende Lov, og det kan da ikke være Meningen, at han skulde gøre det. Det eneste skulde da være, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgkreds (Wiinblad) vilde opfordre Ministeren til at gaa frem ad provisorisk Vej, han mener jo, at det ikke er saa farligt, naar bare man har Flertallet med sig. Vi Venstrømænd ville imidlertid ikke paa nogen mulig Maade opfordre Ministeren at gaa frem ad provisorisk Vej. Han kan altsaa ikke ifølge Loven, hvor det i § 28 slaas fast, at det Overskud, som skal fordeles imellem Funktionærerne,

skal deles i 12,000 lige store Dele, og saa er det nærmere specificeret, at første Gruppe skal have 1,750 Lodder, anden 1,700 og saa lige ned til den nittende Gruppe, som skal have 1,000 Lodder, og der er føjet til, at for de første seksten Grupper gælder den Regel, at den hele Udbytteandel, der saaledes tilfalder hver Gruppe, fordeles i lige store Dele til samtlige Gruppen tilhørende Personer. For de tre sidste Grupper, syttende, attende og nittende Grupper Vedkommende, er det fastslaaet, at de skulle have henholdsvis 800, 200 og 1,000 Lodder, men at fastsætte nærmere Regler for Fordelingen af dem mellem de enkelte Medlemmer indbyrdes er ganske vist overladt til Ministeren. Her kunde der blive en lille bitte Knag at hænge Hatten paa, her vil der kunne blive Tale om at kritisere Ministeren. Men det er jo ikke de øverste Klasser, de højest lønnede Embedsmænd, som de Herrer Socialdemokrater pleje at tage sig af, og hvordan disse i det hele fordele Pengene imellem sig indbyrdes, synes jeg, de saa nogenlunde kunde lade dem selv om, i hvert Fald berøver denne Fordeling, hvad enten den er daarlig eller god, ikke de lavere Lønningsklasser en eneste Øre af det Udbytte, der tilkommer dem. Nej, skal der laves noget om — og det er for Resten fastsat i Loven, at det kan laves om, hvis man skulde komme til det Resultat, at denne Fordeling er uretfærdig — saa maatte det ske her ved de aarlige Finanslove; men indtil da mener jeg, at man helst maa lade Trafikministeren og den øvrige Ledelse i Fred og Ro. Jeg er selvfølgelig ikke i Tvivl om, at naar den højtærede Trafikminister en Gang faar Ordet, vil han med stor Lethed kunne ryste hele denne Kritik af sig som en næsvis Brems, men jeg har ment, at det heller ikke kunde skade, at Forholdet blev draget frem ogsaa fra anden Side.

Jeg plejer altid at høre paa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) med stor Opmærksomhed, og jeg vil sige, at hans Foredrag ogsaa sidst var meget interessant. Der var adskillige Ting, som ikke kunne andet end vække Forbavselse og Forundring. Han omtalte blandt andet en ny Valgkredslov og fremhævede først, at den nuværende Ordning var i Strid med Grundloven, og at han f. Eks. repræsenterede 70,000 Mennesker. Det er ganske vist meget, men han er jo ogsaa et meget dygtigt Medlem, saa de 70,000 ere sikkert lige saa godt repræsenterede, som hvis han